

ÎNCHEIERE

18 martie 2015

mun. Chișinău

Colegiul civil, comercial și de contencios administrativ
al Curții Supreme de Justiție,

în componența:

Președintele completului

Judecătorii:

Svetlana Novac

Tatiana Vieru

Oleg Sternioală

examinând chestiunea cu privire la admisibilitatea recursului declarat de Bîcos Ștefan împotriva deciziei din 06 noiembrie 2014 a Curții de Apel Chișinău,
adoptată în pricina civilă la cererea de chemare în judecată a lui Bîcos Ștefan împotriva Parlamentului, Guvernului Republicii Moldova, Primăriei mun.Chișinău și Consiliului mun.Chișinău privind atribuirea spațiului locativ

c o n s t a t ă :

La data de 13.09.2013 Bîcos Ștefan a depus în instanța de judecată cerere împotriva Parlamentului, Guvernului Republicii Moldova, Primăriei mun.Chișinău și Consiliului mun.Chișinău privind atribuirea spațiului locativ.

În motivarea acțiunii s-a indicat că a activat în cadrul Ministerului Afacerilor Interne în perioada anilor 1991-2008. În primăvara anului 1992 a participat la războiul pentru apărarea independenței și integrității Republicii Moldova și a fost decorat cu ordinul "Meritul militar". În prezent locuiește în apartamentul nr.42, str.A.Coropceanu 1"b", mun.Chișinău, împreună cu mama sa care se află la întreținerea acestuia.

A indicat reclamantul că conform pct.2 a hotărîrii Parlamentului nr.535 din data de 22.07.1999, blocul lit."b" din aceasta casă a primit statutul din "casa de locuit-hotel" în "bloc locativ nefinalizat", iar construcția ulterioară urma să se desfășoare în conformitate cu prevederile hotărîrii Guvernului nr.366 din 06.04.1998 cu privire la încheierea lucrărilor de construcție la blocurile locative nefinalizare.

A menționat reclamantul că conform pct.1 al Regulamentului cu privire la privatizarea locuințelor nefinalizate(în continuare Regulament), aprobat prin hotărîrea Guvernului nr.945 din 14.10.1999, dreptul la primirea locuințelor nefinalizate îl au persoanele fizice cetățeni ai Republicii Moldova aflați la evidență pentru îmbunătățirea condițiilor locative. Conform pct.2 al Regulamentului, repartizarea locuințelor se efectuează în modul stabilit de hotărîrea Consiliului de miniștri ai RSSM și Consiliului Republican al Sindicatelor nr.405 din 25.11.1987, cu modificările operate prin hotărîrea Consiliului de miniștri ai RSSM și Consiliului republican al sindicatelor nr.55 din 21.02.1989.

A mai menționat reclamantul că alin.(2), art.1 al Legii privatizării fondului de locuințe nr.1324 din 10.03.1993 stabilește că prin fondul de locuințe se subînțeleg

imobilele și spațiile locative din construcțiile care aparțin statului, indiferent de apartenența departamentală, locuințele sovhozurilor și ale altor întreprinderi agricole de stat, inclusiv cele reorganizate după punerea în aplicare a Legii cu privire la privatizare, precum și locuințele construite din contul mijloacelor de stat de către întreprinderile și organizațiile cu alte tipuri de proprietate.

Afirmă reclamantul că începînd cu anul 1997 tot fondul locativ de stat, inclusiv blocul locativ nefinalizat din str.A.Corobceanu 1”b”, mun.Chișinău, urma să fie transmis la balanța autorităților publice locale - Primăriei mun.Chișinău cu includerea în fondul locativ municipal.

Invocă reclamantul că Consiliul mun.Chișinău este obligat să-i acorde spațiu locativ în mun.Chișinău conform normelor sanitare la momentul executării hotărîrii, creanță care este certă și exigibilă apărută în baza hotărîrii nr.3-1403/10 din 15.04.2010 a Curții de Apel Chișinău. Această hotărîre pînă în prezent nu a fost executată invocîndu-se lipsa spațiilor locative libere.

A relatat reclamantul că s-a adresat Direcției locativ-comunale a Primăriei și din răspunsul acesteia a aflat că debitorul este insolvabil și nu are intenția de a refuza cu rea credință executarea hotărîrii de judecată, ci intenția de a se adresa către Guvernul RM pentru a readuce în patrimoniul municipal un bun care poate fi urmărit în vederea executării creanței pe care o deține reclamantul.

Menționează reclamantul că s-a adresat cu cerere prealabilă către Parlament, Guvern, Primăria și Consiliul mun.Chișinău cu solicitarea de a i se recunoaște dreptul de a cere executarea silită a creanței privind acordarea spațiului locativ în mun.Chișinău.

După transmiterea blocului locativ în care locuiește de la balanța Secretariatului Parlamentului la balanța administrației publice locale, a solicitat de la Consiliul și Primăria mun.Chișinău să-i acorde gratuit cu titlu de subvenție de stat unică apartamentul nr.42, str.A.Corobceanu 1”b”, mun.Chișinău pentru îmbunătățirea condițiilor de trai.

A reiterat reclamantul că este de acord să depună din contul său mijloace financiare necesare pentru finalizarea construcției locuinței și conectarea apartamentului la toate rețelele ingineresti.

Prin răspunsul Parlamentului i s-a comunicat că hotărîrea judecătorească nu se execută din lipsa spațiului locativ disponibil și a mijloacelor financiare necesare pentru construcția locuințelor. Cît privește transmiterea prin hotărîre de Parlament sau Guvern a blocului nefinalizat din str.A.Corobceanu 1”b”, mun.Chișinău la balanța Consiliului și Primăriei mun.Chișinău, pîrîții nu s-au expus asupra acestei solicitări.

A solicitat reclamantul recunoașterea dreptului de a cere executarea silită a creanței privind acordarea spațiului locativ în mun.Chișinău conform normelor sanitare la momentul executării; recunoașterea dreptului de a exercita din numele debitorului drepturile și acțiunile pe care acesta refuză să le exercite și care sunt legate de acordarea spațiului locativ în mun.Chișinău; obligarea Parlamentului RM să transmită blocul locativ nefinalizat de pe str.A.Corobceanu 1”b”, mun.Chișinău de la balanța Secretariatului Parlamentului la balanța Consiliului și Primăriei mun.Chișinău, cu delegarea tuturor drepturilor asupra acestui imobil; obligarea Guvernului RM să adopte o hotărîre privind transmiterea blocului locativ nefinalizat

din str.A.Coropceanu 1”b”, mun.Chișinău de la balanța Secretariatului Parlamentului la balanța Consiliului și Primăriei mun.Chișinău cu delegarea tuturor drepturilor asupra acestui imobil; obligarea Primăriei și Consiliului mun.Chișinău să-i acorde gratuit, cu titlu de subvenție unică, apartamentul nr.42, str.A.Coropceanu 1”b”, mun.Chișinău pentru îmbunătățirea condițiilor de trai.

Prin hotărîrea din data de 16.05.2014 a judecătoriei Buiucani, mun.Chișinău a fost încetat procesul civil la cererea lui Bîcos Ștefan către Parlamentul, Guvernul RM, Primăriei și Consiliului mun.Chișinău cu privire la atribuire spațiului locativ și anume să transmită blocul locativ nefinalizat din str.A.Coropceanu 1”b”, mun.Chișinău de la balanța Secretariatului Parlamentului la balanța Consiliului și Primăriei mun.Chișinău cu delegarea tuturor drepturilor asupra acestui imobil din motivul nesusținerii cerințelor de către reclamant, a fost încasat, în mod solidar, de la Parlamentul, Guvernul RM, Primăria și Consiliul mun.Chișinău în beneficiul lui Bîcos Ștefan suma de 1000 lei pentru asistență juridică.

Prin decizia din data de 06.11.2014 a Curții de Apel Chișinău a fost respins apelul declarat de către Bîcos Ștefan și a fost admis apelul Parlamentului RM, a fost casată hotărîrea din data de 16.05.2014 a judecătoriei Buiucani, mun.Chișinău și s-a emis o nouă hotărîre prin care cererea lui Bîcos Ștefan a fost respinsă.

La data de 05.01.2015 Bîcos Ștefan a depus recurs împotriva deciziei din data de 06.11.2014 a Curții de Apel Chișinău.

În motivarea recursului s-a indicat că nu este de acord cu decizia recurată și o consideră ilegală, nemotivată și nefondată.

Menționează recurentul că instanța de apel eronat a apreciat faptul că instanța de fond a aplicat prevederile legale în mod arbitrar, căci de fapt pîrîtul - Parlamentul RM a recunoscut acțiunea înaintată, iar în vederea soluționării problemei în cadrul ședințelor de judecată petrecute în prima instanță a prezentat hotărîrea Parlamentului RM nr. 73 privind transmiterea unui imobil din 16.04.2014, prin care expres se admit cerințele din cererea de chemare în judecată. Cu atît mai mult că reprezentantul Parlamentului - T. Rotaru, a recunoscut cerințele și careva pretenții nu au fost înaintate. Doar că, ulterior, nu a fost de acord cu compensarea cheltuielilor de judecată suportate de recurent.

Subliniază recurentul că motivul pentru care Parlamentul RM a prezentat hotărîrea privind transmiterea unui bloc locativ a fost anume de a înceta procesul în legătură cu executarea benevolă a obligației.

Concluziile Curții de Apel precum că construcția nefinalizată din mun. Chișinău, str. A. Corobceanu nr. 1 "b" este proprietate de stat și se află în gestiunea Secretariatului Parlamentului” și acesta ”aparține domeniului public a statului și nu poate fi înstrăinat” nu sunt obiective dacă se apreciază și faptul existentei hotărîrii Parlamentului nr. 73 privind transmiterea unui imobil din 16.04.2014.

Indică recurentul că din încălcările admise de Curtea de Apel Chișinău, rezultă soluționarea eronată a cauzei.

Afirmă recurentul că instanța de fond corect a apreciat prevederile alin.(2) al art.211 al CPC, care prevede că judecarea pricinii în fond începe cu un raport asupra pricinii, prezentat de președintele ședinței sau de un judecător. După aceasta, președintele clarifică dacă reclamantul își susține pretențiile, dacă pîrîtul

recunoaște pretențiile reclamantului și dacă părțile doresc să încheie procesul cu o tranzacție de împăcare. În speță, în urma acestor verificări, instanța corect a considerat că părțile au convenit asupra pretențiilor în fond.

Relatează recurentul că conform prevederilor alin. (2) art. 97 Cod de procedură civilă, dacă reclamantul nu-și susține pretențiile din cauza faptului că au fost satisfăcute benevol de către pîrît după intentarea acțiunii, instanța, la cererea reclamantului, îl obligă pe pîrît să compenseze acestuia toate cheltuielile de judecată suportate în legătură cu intentarea procesului, inclusiv suma cuvenită pentru asistenta juridică.

Subliniază recurentul că cuantumul cheltuielilor de judecată nu corespunde cu cheltuielile de fapt suportate care constituie suma de 3600 lei.

Menționează recurentul că prima instanță nu a motivat micșorarea cuantumului pentru cheltuielile de asistență juridică, iar indicarea faptului că prin bonul de plată cu seria și numărul WL 699580 din 22.04.2014 ”nu se justifică cu certitudine cheltuielile suportate și că acesta nu poate servi drept temei pentru încasarea integrală a acestora” - este o declarație ilegală căci conform Codului fiscal al RM, bonul de plată este confirmarea achitării sumei de bani pentru un serviciu sau bun.

De asemenea, afirmă recurentul că instanței i-a fost prezentat ordinul de încasare a numerarului nr. 61170142 din 11.10.2013 prin care se demonstrează achitarea taxei de stat în mărime de 600 lei în momentul depunerii acțiunii în judecată.

Consideră recurentul că instanța de judecată a diminuat în mod ilegal cheltuielile de judecată suportate în legătură cu intentarea procesului, inclusiv taxa de stat și suma plătită pentru acordarea asistenței juridice, de la 3 600 lei pînă la 1000 lei, astfel, încălcîndu-se în mod evident prevederile alin. (2) art. 97 Cod de procedură civilă.

Examinînd temeiurile recursului, Completul Colegiului civil, comercial și de contencios administrativ al Curții Supreme de Justiție consideră recursul drept inadmisibil din următoarele motive.

În conformitate cu art. 432 alin. (1) CPC, părțile și alți participanți la proces sunt în drept să declare recurs în cazul în care se invocă încălcarea esențială sau aplicarea eronată a normelor de drept material sau a normelor de drept procedural.

Alineatele (2) și (3) aceluiași articol prevăd exhaustiv cazurile în care se consideră că normele de drept material sau de drept procedural au fost încălcate sau aplicate eronat, iar alin. (4) stabilește că săvârșirea altor încălcări decât cele indicate la alin. (3) constituie temei de declarare a recursului doar în cazul și în măsura în care acestea au dus sau ar fi putut duce la soluționarea greșită a pricinii sau în cazul în care instanța de recurs consideră că aprecierea probelor de către instanța judecătorească a fost arbitrară, sau în cazul în care erorile comise au dus la încălcarea drepturilor și libertăților fundamentale ale omului.

Conform prevederilor art.433 lit. a) CPC, cererea de recurs se consideră inadmisibilă în cazul în care recursul nu se încadrează în temeiurile prevăzute la art. 432 alin.(2), (3) și (4) CPC.

Completul Colegiului civil, comercial și de contencios administrativ al Curții Supreme de Justiție consideră că, recursul declarat de către Bîcos Ștefan nu se încadrează în temeiurile prevăzute la art. 432 alin.(2), (3) și (4) CPC.

Prin urmare, argumentele invocate în cererea de recurs nu pot constitui temei de admitere a acesteia, deoarece nu denotă încălcarea esențială sau aplicarea eronată a normelor de drept material sau a normelor de drept procedural de către instanța de apel, respectiv nu constituie temei de casare a deciziei recurate.

Or, recursul exercitat conform secțiunii II-a are caracter devolutiv numai asupra problemelor de drept material și procedural, verificându-se doar legalitatea deciziei, dar nu și temeinicia ei în fapt.

În acest context, Completul Colegiului civil, comercial și de contencios administrativ al Curții Supreme de Justiție reiterează și faptul că procedura admisibilității constă în verificarea faptului, dacă motivele invocate în recurs se încadrează în cele prevăzute în art. 432. alin.(2), (3) și (4) CPC.

În speță, Completul Colegiului civil, comercial și de contencios administrativ al Curții Supreme de Justiție ține să menționeze că conform jurisprudenței CEDO, recursul trebuie să fie efectiv, adică să fie capabil să ofere îndreptarea situației prezentate în cerere, la fel recursul trebuie să posede puterea de a îndrepta în mod direct starea de lucruri (cauza Purcell vs Irlandei), însă motivele recursului invocate în speță sunt similare celor invocate în cadrul judecării pricinii, care au fost apreciate corespunzător.

În baza celor relatate, Completul Colegiului civil, comercial și de contencios administrativ al Curții Supreme de Justiție ajunge la concluzia de a considera recursul declarat de către Bîcos Ștefan împotriva deciziei din 06 noiembrie 2014 a Curții de Apel Chișinău ca fiind inadmisibil.

În conformitate cu art. art. 270, 431 alin. (2), art. 433 lit. a), art. 440 CPC, Completul Colegiului civil, comercial și de contencios administrativ al Curții Supreme de Justiție,

d i s p u n e :

Se recunoaște inadmisibil recursul declarat de Bîcos Ștefan împotriva deciziei din 06 noiembrie 2014 a Curții de Apel Chișinău.

Încheierea este irevocabilă.

Președintele completului

Svetlana Novac

Judecători:

Tatiana Vieru

Oleg Sternioală